

14. september 1998. Det Danske Handelskammer mod Danmarks Statistik

Kriterier for prækvalifikation og tildeling var ulovlige. Mindstekrav var ikke angivet tilstrækkeligt præcist. Tildelingskriterier skal have til formål og være egnet til at identificere det økonomisk mest fordelagtige bud

En offentlig myndighed udbød som begrænset udbud i henhold til tjenesteydelsesdirektivet tjenesteydelsen planlægning og implementering af Det Centrale Virksomhedsregister. Der indkom tilbud fra 3 prækvalificerede, og udbyderen indgik på et tidspunkt kontrakt med en af disse. En brancheforening, der er medlem af Det Danske Handelskammer, klagede til Klagenævnet over forskellige forhold, og Det Danske Handelskammer indtrådte på et tidspunkt som klager i stedet for den oprindelige klager, jf. herom Klagenævnets kendelse af 27. april 1998.

Klagenævnet afgjorde sagen således:

Klage over, at udbyderen havde anvendt kriteriet »tid« som et af kriterierne for prækvalifikationen: Taget til følge med bemærkning, at dette kriterium ikke kan anvendes som kriterium i forbindelse med en prækvalifikation, og at udbyderen derfor havde handlet i strid med EU's udbudsregler ved at anvende det.

Klage over udbyderens anvendelse af kriteriet »kvalitet« ved prækvalifikationen, efter udbyderens oplysning anvendt i betydningen »kvalitetssikring«: Taget til følge med bemærkning, at kriteriet »kvalitetssikring« er et lovligt kriterium ved en prækvalifikation, jf. tjenesteydelsesdirektivets artikel 32, stk. 2, f), 1. led, og at udbyderen havde handlet i strid med EU-reglerne ved ikke at angive dette kriterium på en klar og utvetydig måde.

Klage over udbyderens anvendelse af kriteriet »profiler af medarbejdere« ved prækvalifikationen: Ikke taget til følge, da der ikke var grundlag for at antage, at kriteriet havde været anvendt på en ukorrekt måde.

Klage over, at udbudsbetingelserne gav tilbudsgiverne mulighed for med visse undtagelser at tage forbehold over for alle bestemmelser i udbudsbetingelserne: Taget til følge med bemærkning, at udbudsbetingelserne ikke på tilstrækkelig klar og utvetydig måde angav de mindstekrav, som alternative tilbud skulle opfylde.

Klage over, at udbyderen havde anvendt nogle nærmere angivne tildelingskriterier på ukorrekt måde: Klagenævnet udtalte bl.a., at et tildelingskriterium er lovligt, hvis det har til formål og er egnet til at identificere det økonomisk mest fordelagtige tilbud, og at kravene til udformningen af tildelingskriterierne skærpes, når ydelsen er kompliceret og udbudsbetingelserne, herunder mindstekravene, ikke er meget detaljerede. Tildelingskriteriet »tidsplan« var ikke entydigt og var i betydningen mellemfrister ikke ved det aktuelle udbud egnet til at identificere det økonomisk mest fordelagtige tilbud, og udbyderen havde derfor handlet i strid med EU's udbudsregler ved at fastsætte dette tildelingskriterium. Tildelingskriteriet »Den samlede tilbudte løsnings kvalitet« var uanvendeligt bl.a. under hensyn til, at tilbudene skulle opfylde visse mindstekrav, og udbyderen havde handlet i strid med EU's udbudsregler ved at fastsætte dette tildelingskriterium. Tildelingskriteriet »Kontraktsvilkår« var så upræcist, at det var uegnet til at identificere det økonomisk mest fordelagtige tilbud, og udbyderen havde derfor handlet i

strid med EU's udbudsregler ved at fastsætte dette tildelingskriterium. Herved henvist til, at udbudsbetingelsernes mindstekrav var meget lidt detaljerede, og at der ikke var fastsat mindstekrav vedrørende kontraktsvilkårene.

Klage over, at den indgåede kontrakt på en række nærmere angivne punkter adskilte sig fra et udkast til kontrakt i udbudsbetingelserne: Klagenævnet havde ikke anledning til at tage stilling til dette klagepunkt som følge af, at nævnet havde fastslået, at udbyderen ikke havde fastsat mindstekravene tilstrækkeligt præcist.

En påstand fra klageren om annullation af den indgåede kontrakt blev ikke taget til følge. Klagenævnet henviste til, at klagen først var indgivet mere end et halvt år efter, at det stod klart, at udbudsbetingelserne var i strid med tjenesteydelsesdirektivet, således at Klagenævnet ikke på et tidligt tidspunkt havde fået mulighed for at træffe beslutning om opsættende virkning. Også henvist til, at påstanden om annullation af kontrakten først var nedlagt nogle måneder efter klagen til Klagenævnet, og til, at en del af klagepunkterne først var blevet præciseret under den mundtlige forhandling for Klagenævnet og i øvrigt i vidt omfang på nævnets foranledning.